

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ

Гзз 15/05

10.03.2005. година

Београд

Р. 107/05

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Трајана Мађара, Споменке Зарић, Љубице Милутиновић и Софије Вагнер-Личеноски, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, које заступа АБ, адвокат, против тужених ВВ, ГГ и ДД, које заступа БВ, адвокат, ради утврђења права својине, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Гт. I 2520/04 од 6.10.2004. године, изјављеног против решења Окружног суда у Прокупљу VII Су 78/04-8 од 11.8.2004. године, у седници одржаној дана 10.3.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I УКИДА СЕ решење Окружног суда у Прокупљу VII Су 78/04-8 од 11.8.2004. године, у ставу другом изреке.

II ОДБИЈА СЕ предлог тужилаца да се за поступање у овом предмету одреди други стварно надлежан суд.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Прокупљу VII Су 78/04-8 од 11.8.2004. године: 1) одређен је Општински суд у Куршумлији као стварно и месно надлежан за поступање у предмету Општинског суда у Прокупљу П. 1575/03 по тужби тужилаца АА и ББ, против тужених ВВ, ГГ и ДД, ради одређења права својине, вредност спора 700.000,00 динара; 2) одбачен је као недозвољен захтев тужилаца АА и ББ, да Врховни суд Србије са свог подручја одреди други стварно надлежан суд за поступање у предмету Општинског суда у Прокупљу П. 1575/03.

Против наведеног решења у ставу другом изреке Републички јавни тужилац је благовремено подигао захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене Закона о уређењу судова са предлогом да Врховни суд Србије укине наведено решење и предмет врати надлежном суду на поновни поступак.

Врховни суд је испитао наведену одлуку у побијаном делу у смислу члана 408. у вези члана 386. и 400. раније важећег ЗПП, који се на основу члана 491. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/02) примењује у случају када је пре ступања на снагу новог Закона првостепеним судом окончава, и нашао да је захтев за заштиту законитости основан.

Окружни суд у Прокупљу је на основу овлашћења из члана 67. ЗПП, ставом првим наведеног решења одредио Општински суд у Куршумлији за поступање у предмету Општинског суда у Прокупљу П. 1575/03. Тужиоци су 23.8.2004. године поднели предлог за делегацију другог стварно и месно надлежног суда и враћање јурисдикције Општинског суда у Прокупљу за поступање у овом предмету наводећи да је Општински суд у Куршумлији преоптерећен и да има мали број судија, тако да нема законских разлога да у овом предмету поступа Општински суд у Куршумлији.

Полазећи од изложеног, Окружни суд у Прокупљу је одбацио захтев тужилаца за одређивање другог стварно надлежног суда у смислу члана 68. ЗПП, а према разлозима побијане одлуке тужиоци су оваквим захтевом извршили злоупотребу својих процесних овлашћења, које је Окружни суд санкционисао применом члана 10. ЗПП.

Захтевом за заштиту законитости се основано указује да је наведена одлука Општинског суда у Прокупљу у побијаном делу захваћена битном повредом из члана 354. став 1. у вези члана 68. раније важећег ЗПП, обзиром да о предлогу странке или надлежног суда да највиши суд одређене врсте у Републици одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд не одлучује окружни суд. Према одредбама члана 27. Закона о уређењу судова, то је у надлежности Врховног суда, који је овлашћен да одлучује о преношењу надлежности судова опште надлежности ради лакшег вођења поступка или других важних разлога.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 408. у вези члана 394. став 1. и 400. став 4. раније важећег ЗПП, одлучио као у изреци под I.

Имајући у виду да су тужиоци захтевали делегирање другог стварно надлежног суда, Врховни суд је одлучујући о овом предлогу тужилаца закључио да за враћање јурисдикције Општинског суда у Прокупљу, који је изузет из поступања у овом предмету одлуком Окружног суда у Прокупљу, на основу одредаба члана 67. раније важећег Закона о парничном поступку нису испуњени услови прописани чланом 62. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04) који се примењује на

основу члана 491. став 3. овог закона.

Наиме, према одредби члана 62. сада важећег Закона о парничном поступку највиши суд одређене врсте у Републици може на предлог странке или надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Како тужиоци не предлажу делегирање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету због лакшег и бржег спровођења поступка, већ враћање јурисдикције Општинског суда у Прокупљу – која је овом суду одузета одлуком Окружног суда у Прокупљу сагласно одредбама члана 67. раније важећег Закона о парничном поступку, Врховни суд је на основу овлашћења из члана 62. сада важећег Закона о парничном поступку одбио предлог тужилаца и одлучио као у изреци под II.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

сђ